

Leenden och guldmedaljer

- Jag vill få alla att förstå vilken vacker och komplex sport fäktningen är. Och jag älskar både att undervisa och att vinna!

Det är ingen tvekan om att vår coach, Calin Harbu, är en tävlingsmänniska. Så har han också haft en lång karriär. Först som fäktare i det rumänska landslaget och därefter som klubbchef och huvudtränare i en klubb med över 400 fäktare. Till Linköpings fäktklubb kom han 2010 för att få möjligheten att få bygga upp en förening "från scratch". - Linköpings storlek och läge gör att vi lätt skulle kunna ha 400 medlemmar här. Nu har vi drygt 100 och tillväxten visar inga tecken på att avta.

Hur kom det sig att du utbildade dig till fäkttränare? - Jag har alltid gillat att undervisa. Det var därför jag först pluggade till idrottslärare. Och min mamma är lärare, så det ligger väl i generna, det där... När jag sedan skadade mig allvarligt i ryggen var det helt naturligt att istället fortsätta som tränare.

Medan svenska idrottsledare sällan har någon formell utbildning är Calin utbildad i den östeuropeiska traditionen. Där är idrottsvetenskap ett självklart universitetsämne. Han är filosofie magister i träningslära med inriktning på fäktning och psykologi. - Varje sak vi gör i salen har ett syfte. Till och med lekarna minimusketörer-na får leka väljer jag för att de ska utveckla de förmågor som behövs.

- Jag kan inte tänka mig något mer meningsfullt än att utveckla unga människor inom den här idrotten. Fäktning är på så många sätt en metafor för livet självt. Varje fäktare måste lära sig att ta personligt ansvar både i framgång och i motgång. Min erfarenhet är att svenska barn ibland får lite för mycket serverat, så att visa dem hur man hanterar motgångar är viktigt. Alla gör vi misstag, men det är bara om vi får misstaget klart för oss som vi kan lära oss vad vi ska göra istället. Ibland tror jag svenska föräldrar har glömt det i sin iver att berömma barnen hela tiden.

Och du kom till Linköping för att bygga upp någonting eget? - Ja, det där med att stå still på samma ställe är ju inte riktigt jag. Så en liten, oanselig fäktklubb i en ganska liten stad i ett land långt i norr - det var en utmaning jag inte kunde motstå!

Linköpings fäktklubb växer tack vare Calin Harbu.

Calin är påtagligt entusiastisk inför klubbens framtid. - Det är en speciell sak att bygga upp en fäktklubb från ingenting. Att driva fram duktiga fäktare från att de är unga, istället för att "ta över" det någon annan har påbörjat och sedan bara föra det i hamn. Jag vill ha hela spannet: barn, ungdomar, seniorer och veteraner. Målet är många lyckliga fäktare och många medaljer!

Avslutningsvis, vad är det bästa med ditt jobb? - Jag brinner för att leda människor i deras utveckling. Visst, jag sticker inte under stol med att jag älskar medaljer och allra mest guldmedaljer. Men att se en av mina fäktare le efter en vinst som hon eller han har kämpat hårt för, det är också guld värt! Det är utvecklingen som är det häftiga. Det där som börjar med att någon kommer in i fäktsalen för första gången och faller pladask för denna nya, spännande värld!

- Varje steg är lika viktigt. Att idag vara bättre än igår och imorgon ännu bättre. Då kommer medaljerna också, när man nått rätt nivå. Att få tända en ung människas längtan efter ständig utveckling, det är det vackraste jag vet!

Text och bild: Charlotte Lundgren